

Miros, Itaka

Wr´cić tam,
Gdzie nie było się dwadzieścia lat.
Odnaleźć bosa stopą zostawiony ślad.
Burekswym ujadaniem cały port wypełnia,
Nie wiadomo, z radości, czy zg´upiał doszcz´nie.
Przepoconą bieliznę zrzucić z siebie można,
Nie myśl, że w bieliźnie ktoś cię jeszcze po
Tej jednej, co jak m´ocieą, na ciebie czekała,
Nawet nie pr´buju szukać, bo już wszystkim dała...
Tw´j chłopiec, teraz on już sam jest marynarzem.
Patrzy na ciebie z niemym wyrzutem na twarzy.
Nawet z języka, kt´rym wok´ł mielą lud
Nie zrozumiesz nic słowa.
I pr´żno się trudzić, i pr´żno
Może to nie ta wyspa? A może zatoka?
Zamiast blasku bękitu wstr´tu pełne oka.
Fala od horyzontu płynąca w odm´tach
Wymywa dna piasek, to ona pamięta...